

Priča o rijeci

Ponoć pada, a ja plovim
tišinom tvog mora.
Rijeke su ti nijeme, a
oči pričaju priču o
hladnoj rijeci:
gdje je sunce jedno
zauvijek zaspalo,
Za umorne od rata,
Za umorne od patnji...

Sutjesko, hladna rijeko,
koliko si ljudskih života
u svojim vodama nosila,
koliko si krikova i boli
partizanskim majkama donijela?

Sutjesko, hladna rijeko,
reci mi: koliko je ljubavi djevojaka
i mladića u tebi ugasilo ratom,
reci mi: koliko je ljubavi novih
u tebi vođeno za zemlju, za vodu,
za cvijet, za slobodu...

Ponoć pada, a ja plovim
tišinom tvog mora. Ruke su ti
nijeme, a oči pričaju priču o
hladnoj rijeci Sutjesci.

Prkosila si svima hladna rijeko